

Alexander Grassauer & Stephan Matthias Lademann – Schubert, Strauss i Mahler

Petit Palau Cambra

Dijous, 30 de maig de 2024 – 19.30 h

Petit Palau

En co-producció amb:

Compromís amb el medi ambient

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Alexander Grassauer, *baix*

Stephan Matthias Lademann, *piano*

Franz Schubert (1797-1828)

Das Fischermädchen, D. 957

Frühlingsglaube, D. 686

An den Mond, D. 193

Liebesbotschaft, D. 957

Ganymed, D. 544

Rastlose Liebe, D. 138

Gustav Mahler (1860-1911)

Des Knaben Wunderhorn (selecció)

Der Schildwache Nachtlied

Des Antonius von Padua Fischpredigt

Wo die schönen Trompeten blasen

Der Tamboursg'sell

Aus! Aus!

Richard Strauss (1864-1949)

Heimliche Aufforderung, op. 27/3

Traum durch die Dämmerung, op. 29/1

Nachtgang, op. 29/3

Zueignung, op. 10/1

Aquest concert té una durada de 60 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#lied #jovestalents

Poema

els meus ulls tenen forats
si hi endinso aquestes mans
m'estiro la flor
de les entranyes

el calze que té l'oracle
al seu final

Laia Llobera

Paradísia (2023)

Comentari

Radicalitats

L'estrena de *Salome* a l'Òpera de Graz el 1906 va aplegar gairebé tots els compositors que escoltàvem en l'anterior concert d'aquest cicle, *Viena 1900*: hi havia Arnold Schönberg, Alban Berg, Alexander von Zemlinsky i Gustav Mahler; només hi faltava Anton Webern. Mahler, llavors director de l'Òpera de Viena, no havia aconseguit vèncer la censura de la cort i estrenar l'obra al seu teatre, però havia aconseguit, almenys, aquesta victòria menor, que Richard Strauss dirigís la seva *Salome* a Graz –Strauss tastaria també el regust amarg del càrrec durant la seva etapa com a director de l'Òpera de Viena, entre el 1919 i el 1924.

La defensa aferrissada de l'obra de l'altre va ser una constant en la carrera de tots dos compositors i directors; eren conscients que havien triat camins diferents, però s'admiraven profundament i no descartaven convergir algun dia, tal com ho va expressar Mahler: “*Tots dos excavem el mateix túnel, a la mateixa muntanya, però en sentits diferents. Finalment, ens trobarem*”. Els *lieder* de Strauss i de Mahler que escoltarem en aquest concert, escrits tots a la mateixa època i ben assentats al repertori, retraten la disparitat en els camins. Mentre que Mahler troba inspiració en els textos populars medievals de *Des Knaben Wunderhorn*, Strauss acut a reconeguts poetes del tombant de segle; mentre que Mahler fon cançons i simfonies, Strauss separa amb molta cura els seus *lieder* de qualsevol altre gènere. Qui sap, però, si podem trobar algun punt de convergència entre tots dos grups de cançons. Si més no, coincideixen en algun moment en la seva radicalitat. Parem atenció, per exemple, a l'angoixós comiat d'un noieta, un timbaler, de camí cap a la forca a “Der Tamboursg'ssell” de Mahler, mentre una marxa fúnebre l'acompanya en la seva aterrida solitud. I parem atenció, també, a l'atmosfera onírica que crea Strauss a *Traum durch die Dämmerung*, una cançó atípica en el seu catàleg –rebuda, per cert, amb fredor a Viena.

Obrirà el concert un grup de *lieder* de Franz Schubert, a qui no hem de perdre mai com a referent quan parlem de Viena. En aquest cas les cançons, també ben conegudes, repassen breument la seva trajectòria, des de l'“any dels miracles” amb *An den Mond* i *Rastlose Liebe*, fins a l'any de la seva mort, amb dues cançons de l'*Schwanengesang*: *Das Fischermädchen* i *Liebesbotschaft*. La seva obra, sovint menystinguda pel món musical vienès de la seva època, com ho va ser també la de Mahler i la de Strauss, es revela un cop més radicalment moderna si la contraposem a la d'aquests dos compositors. ¿O potser no és *Ganymed* tan innovador com “Der Tamboursg'sell” i *Traum durch die Dämmerung*, amb la seva barreja d'innocència, espiritualitat i sensualitat?

Sílvia Pujalte Piñán, divulgadora musical

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

Alexander Grassauer, baix

©Alexander Moitzi

El jove baix-baríton va estudiar cant amb el professor Karlheinz Hanser i lied a la classe del professor Florian Boesch a la Universität für Musik und darstellende Kunst de Viena. Ha estat guardonat a diversos concursos internacionals de cant, com el Concurs Internacional de l'Hugo Wolf Akademie a Stuttgart, on va guanyar el segon premi el 2022. Des de la temporada 2020-21 és membre de la companyia de l'Staats theater am Gärtnerplatz de Múnic, on ha interpretat els rols de Sprecher (*La flauta màgica*), Masetto i Leporello (*Don Giovanni*), Don Basilio (*Il barbiere di Siviglia*) i Frank (*Die Fledermaus*). En concert, Alexander Grassauer ha interpretat la *Novena Simfonia* de Beethoven a la Grosses Festspielhaus de Salzburg, la *Passió segons sant Joan* de Bach, la *Missa en Re major* de Dvořák i *El Messies* de Händel a la Konzerthaus de Viena, o *Paulus* de Mendelssohn al Musikverein de Viena.

Stephan Matthias Lademann, piano

©Shirley Suarez

Va descobrir la seva passió per la música de cambra i l'acompanyament vocal durant els estudis a la Hochschule für Musik Carl Maria von Weber de Dresden i es va centrar en aquests gèneres després de fugir de l'antiga RDA el 1989. Des del 1997, Viena ha estat la llar musical del pianista. Va ser l'acompanyant habitual de Siegfried Jerusalem i ha acompanyat un gran nombre de cantants de renom, incloent-hi Diana Damrau, Edita Gruberová, Günther Groissböck, Robert Holl i Marlis Petersen. Ha actuat en sales de concerts tan importants com l'Alte Oper de Frankfurt, Musikverein de Viena, Semperoper de Dresden, Philharmonie de Berlín, Deutsche Staatsoper de Berlín, Carnegie Hall de Nova York i La Scala de Milà, i és convidat freqüentment a festivals internacionals, com el Klangbogen al Theater an der Wien, Schubertiade Schwarzenberg, Festival de Salzburg i Festival d'Òpera de Múnic.

Textos

Franz Schubert (1797-1828)

Das Fischermädchen – La pescadora

Text de Heinrich Heine (1797-1856)

Du schönes Fischermädchen,
Treibe den Kahn ans Land;
Komm zu mir und setze dich
nieder,
Wir kosen Hand in Hand.

*Tu, bonica pescadora,
acosta la barca cap a terra;
vine aquí i seu al meu costat,
ens farem carícies agafats de la
mà.*

Leg' an mein Herz dein
Köpfchen,
Und fürchte dich nicht zu
sehr;
Vertraust du dich doch
sorglos
Täglich dem wilden Meer.

*Posa el teu petit cap tocant al
meu cor
i no tinguis tanta por;
car cada dia et confies
sens neguit a la mar brava.*

Mein Herz gleicht ganz dem
Meere,
Hat Sturm und Ebb' und
Flut,
Und manche schöne Perle
In seiner Tiefe ruht.

*El meu cor és ben bé com el mar,
té tempestes i marees,
i qualque preciosa perla
es troba a la seva fondària.*

Frühlingsglaube – Fe primaveral

Text de Johann Uhland (1787-1862)

Die linden Lüfte sind
erwacht,
Sie säuseln und weben Tag
und Nacht,
Sie schaffen an allen Enden.
O frischer Duft, o neuer
Klang!
Nun, armes Herze, sei nicht
bang!
Nun muss sich Alles, Alles
wenden.

Die Welt wird schöner mit
jedem Tag,
Man weiss nicht, was noch
werden mag,
Das Blühen will nicht enden.
Es blüht das fernste, tiefste
Tal:
Nun, armes Herz, vergiss der
Qual!
Nun muss sich Alles, Alles
wenden.

*Les brises suaues estan despertes,
murmuren i es mouen dia i nit,
i arriben a tot arreu.
Oh, perfum refrescant! Sons
renovats!
Ara, pobre cor, no tinguis por!
Ara tot, tot ha de canviar.*

*El món serà cada dia més
formós,
i no sabem el que encara pot
succeir,
la floració mai s'acabarà;
florirà la vall més profunda i
llunyana:
ara, pobre cor, oblida les penes!
Ara tot, tot ha de canviar.*

An den Mond – A la lluna

Text de Ludwig Hölty (1748-1776)

Geuss, lieber Mond, geuss
deine Silberflimmer
Durch dieses Buchengrün,
Wo Phantasien und
Traumgestalten
Immer vor mir vorüberfliehn.

*Escampa, estimada lluna, la
teva llum de plata
sobre aquesta verda fageda,
on fantasies i visions somniades
fugen sempre davant meu!*

Enthülle dich, dass ich die
Stätte finde,
Wo oft mein Mädchen sass,
Und oft, im Wehn des
Buchbaums und der Linde,
Der goldnen Stadt vergass.

*Mostra't, perquè pugui trobar
l'indret
on s'asseia sempre l'estimada,
i sovint, amb el renou dels faigs i
dels til·lers,
m'oblidava de la ciutat
daurada.*

Enthülle dich, dass ich des
Strauchs mich freue,
Der Kühlung ihr gerauscht,
Und einen Kranz auf jeden
Anger streue,
Wo sie den Bach belauscht.

*Mostra't, perquè pugui alegrar-me
amb els arbres
que li van donar frescor,
i deixar una corona en aquell
prat
on ella escoltava el rierol.*

Dann, lieber Mond, dann
nimm den Schleier wieder,
Und traur um deinen Freund,
Und weine durch den
Wolkenflor hernieder,
Wie dein Verlassner weint!

*Després, estimada lluna, torna a
posar-te el vel,
i compadeix el teu amic,
i deixa caure els teus plors enmig
dels núvols,
plora com ho fa un solitari!*

Liebesbotschaft – Missatge d'amor

Text de Ludwig Rellstab (1799-1860)

Rauschendes Bächlein,
So silbern und hell,
Eilst zur Geliebten
So munter und schnell?
Ach, trautes Bächlein,
Mein Bote sei Du;
Bringe die Grüße
Des Fernen ihr zu.

*Rierol mormolant,
tan argentí i clar,
t'apresses vers l'estimada
eixerit i veloç?
Ai! Car rierol,
sigues el meu missatger;
porta-li salutacions
de mi, que soc lluny.*

All' ihre Blumen
Im Garten gepflegt,
Die sie so lieblich
Am Busen trägt,
Und ihre Rosen
In purpurner Glut,
Bächlein, erquicke
Mit kühlender Flut.

*Totes les seves flors,
cultivades al jardí,
que ella tan gentilment
porta al seu pit
i les seves roses
de purpuri esclat,
rierol, reconforta-les
amb un doll d'aigua fresca.*

Wenn sie am Ufer,
In Träume versenkt,
Meiner gedenkend,
Das Köpfchen hängt;
Tröste die Süße
Mit freundlichem Blick,
Denn der Geliebte
Kehrt bald zurück.

*Quan ella, a la riba,
immersa en un somieig,
bo i pensant en mi,
inclini el seu petit cap,
conforta la meva enamorada
amb benvolent esguard,
car l'estimat,
tornarà ben aviat.*

Neigt sich die Sonne
Mit rötlichem Schein,
Wiege das Liebchen
In Schlummer ein.
Rausche sie murmelnd
In süße Ruh,
Flüstere ihr Träume
Der Liebe zu.

*El sol ponent
amb rogenca esplendor,
bressola la meva estimada
i la fa adormir.
Tot mormolant
en dolça quietud,
li xiuxiueja
somnia d'amor.*

Ganymed – Ganimedes

Text de Johann Wolfgang Goethe (1749-1832)

Wie im Morgenglanze
Du rings mich anglühst,
Frühling, Geliebter!
Mit tausendfacher
Liebeswonne
Sich an mein Herze drängt
Deiner ewigen Wärme
Heilig Gefühl,
Unendliche Schöne!
Dass ich dich fassen möcht'
In diesen Arm!

*En la resplendor del sol,
t'encens al voltant meu,
estimada primavera!
Amb mil delícies amoroses,
el sagrat sentiment
del teu etern ardor
s'apodera del meu cor,
bellesa infinita!
Si pogués estrènyer-te
entre els meus braços!*

Ach, an deinem Busen
Lieg' ich und schmachte,
Und deine Blumen, dein Gras
Drängen sich an mein Herz.
Du kühlst den brennenden
Durst meines Busens,
Lieblicher Morgenwind!
Ruft drein die Nachtigall
Liebend mach mir aus dem
Nebeltal.
Ich komm', ich komme!
Ach wohin, wohin?

*Ai, m'ajec en el teu pit,
i em marfonc;
les teves flors, la teva herba,
es premen contra el meu cor.
Apagues la set ardent
del meu pit,
amable brisa matinal!
Em crida amorós el rossinyol
des de la vall boirosa.
Ja vinc, ja vinc!
A on? Ai, a on?*

Hinauf! strebt's hinauf!
Es schweben die Wolken
Abwärts, die Wolken
Neigen sich der sehnenden
Liebe.
Mir! Mir!
In eurem Schosse
Aufwärts!
Umfangend umfassen!
Aufwärts an deinen Busen,
Alliebender Vater!

Amunt! Sempre amunt!
Suren els núvols
a dalt, s'inclinen
cap a l'amor anhelant.
A mi! A mi!
En la vostra sina,
amunt!
Abraçant-me, abraçant-me!
Amunt, en la vostra sina,
pare de tot amor!

Rastlose Liebe – Amor inquiet

Text de Johann Wolfgang Goethe

Dem Schnee, dem Regen,
Dem Wind entgegen,
Im Dampf der Klüfte,
Durch Nebeldüfte,
Immer zu! Immer zu!
Ohne Rast und Ruh!

A través de la neu,
de la pluja i el vent,
del baf dels abismes,
o dels hàlits de la boira,
sempre endavant!, sempre
endavant!
Sense descans, sense repòs!

Lieber durch Leiden
Möcht' ich mich schlagen,
Als so viel Freuden
Des Lebens ertragen.
Alle das Neigen
Von Herzen zu Herzen,
Ach, wie so eigen
Schaffet das Schmerzen!

M'agradaria més de veure'm
atacat pel sofriment,
que suportar en aquesta vida
tantes alegries.
Tots aquests afanys
de cor a cor,
ai, quines penes
creen més singulars!

Wie soll ich flieh'n?
Wälderwärts zieh'n?
Alles vergebens!
Krone des Lebens,
Glück ohne Ruh,
Liebe, bist du!

Com puc fugir?
A través dels boscos?
Tot és inútil!
Ets, amor,
la corona de la vida,
la felicitat sense repòs!

Gustav Mahler (1860-1911)

Des Knaben Wunderhorn – La cornucòpia del jovent
(selecció)

Textos anònims compilats per Achin von Arnim (1781-1831) i Clemens Brentano (1778-1842)

Der Schildwache Nachtlied

Cançó nocturna del sentinella

„Ich kann und mag nicht
fröhlich sein,
Wenn alle Leute schlafen,
So muß ich wachen,
Muß traurig sein.“

*“No puc ni vull estar content.
Mentre tothom dorm,
jo haig de vetllar,
i això m’entristeix.”*

„Liebe Knabe, du mußt nicht
traurig sein,
Will deiner warten,
Im Rosengarten,
Im grünen Klee.“

*“Ai, noi, no estiguis trist,
t’esperaré
en el roserar
entre els trèvols verds.”*

„Zum grünen Klee, da geh
ich nicht,
zum Waffengarten
Voll Helleparten
Bin ich gestellt.“

*“Als trèvols verds no hi aniré,
estic destinat
al jardí, de guàrdia,
entre les alabardes.”*

„Stehst du im Feld, so helf dir
Gott!
An Gottes Segen
Ist alles gelegen,
Wer’s glauben tut.“

*“En el camp de batalla, Déu
t’ajudi!
En les mans de Déu
està tot confiat,
per a aquell que hi creu.”*

„Wer’s glauben tut, ist weit
davon,
Er ist ein König,
Er ist ein Kaiser,
Er führt den Krieg.“

*“Per a aquell que hi creu, està
molt lluny,
és un rei,
o és un emperador,
qui dirigeix la guerra.”*

Halt! Wer da? Rund!
Bleib mir vom Leib!
Wer sang es hier? Wer sang
zur Stund’?
Verlorne Feldwacht
Sang es um Mitternacht.
Mitternacht! Mitternacht!
Feldwacht!

*Alto! Qui hi ha? La ronda!
Allunya-te’n!
Qui cantava aquí? Qui cantava
ara?
Un sentinella perdut
cantava a mitjanit:
Mitjanit! Mitjanit! Sentinella!*

Des Antonius von Padua Fischpredigt

El sermó d’Antoni de Pàdua als peixos

Antonius zur Predigt
Die Kirche findt ledig.
Er geht zu den Flüssen
und predigt den Fischen;
Sie schlagen mit den
Schwänzen,
Im Sonnenschein glänzen.

*Antoni va a predicar
i troba l’església buida.
Va al riu
i predica als peixos,
que aletegen amb la cua
i brillen al sol.*

Die Karpfen mit Rogen
Sind all hierher gezogen,
Haben d’Mäuler aufrissen,
Sich Zuhörens beflissen;
Kein Predigt niemalsen
Den Karpfen so gefallen.

*Les carpes amb els seus ous
han vingut totes aquí,
i es queden amb la boca oberta,
de tant esforçar-se per escoltar:
mai un sermó
ha agradat tant a les carpes!*

Spitzgoschete Hechte,
Die immerzu fechten,
Sind eilend herschwommen,
Zu hören den Frommen;
ein Predig niemalsen
De Hechten so g’fallen.

*Les llúceres punxegudes,
sempre combatives,
han vingut apressades,
per sentir el sant:
mai un sermó
ha agradat tant a les llúceres!*

Auch jene Phantasten,
Die immerzu fasten;
Die Stockfisch ich meine,
Zur Predigt erscheinen;
Kein Predigt niemalsen
Den Stockfisch so gefallen.

*També aquells somniadors,
que sempre dejunen,
em refereixo als bacallans,
apareixen per al sermó:
mai un sermó
ha agradat tant als bacallans!*

Gut Aale und Hausen,
Die vornehme schmausen,
Die selbst sich bequemen,
Die Predigt vernehmen:
Kein Predig niemalsen
Den Aalen so g'fallen.

*Les bones anguiles i els
esturions,
que tant agraden als elegants,
s'han pogut organitzar
per escoltar el sermó:
mai un sermó
ha agradat tant a les anguiles!*

Auch Krebse, Schildkroten,
Sonst langsame Boten,
Steigen eilig vom Grund,
Zu hören diesen Mund:
Kein Predigt niemalsen
den Krebsen so gfallen.

*També els crancs i les tortugues,
generalment missatgers molt
lents,
pugen ràpids del fons
per escoltar aquesta parla:
mai cap sermó
ha agradat tant als crancs!*

Fisch große, Fisch kleine,
Vornehm und gemeine,
Erheben die Köpfe
Wie verständge Geschöpfe:
Auf Gottes Begehren
Die Predigt anhören.

*Peixos grossos, peixos petits,
nobles i comuns,
tots aixequen el cap
com criatures raonables:
per desig de Déu
per sentir Antoni.*

Die Predigt geendet,
Ein jeder sich wendet,
Die Hechte bleiben Diebe,
Die Aale viel lieben.
Die Predigt hat gfallen.
Sie bleiben wie alle.

*Acaba el sermó,
i tots se'n van.
Les llúceres resten lladres,
les anguiles estimen molt;
el sermó ha agradat,
però tots es queden igual!*

Die Krebs gehn zurücke,
Die Stockfisch bleiben dicke,
Die Karpfen viel fressen,
Die Predigt vergessen.
Die Predigt hat gfallen.
Sie bleiben wie allen.

*Els crancs van endarrere,
els bacallans romanen prims,
les carpes mengen molt,
han oblidat el sermó.
El sermó els ha agradat,
però tots es queden igual!*

**Wo die schönen Trompeten
blasen**

***On sonen les belles
trompetes***

Wer ist denn draußen und wer
klopft an,
Der mich so leise, so leise
wecken kann?
Das ist der Herzallerliebste
dein,
Steh auf und laß mich zu dir
ein!

Was soll ich hier nun länger
stehn?
Ich seh die Morgenröt
aufgehn,
Die Morgenröt, zwei helle
Stern,
Bei meinem Schatz, da wär
ich gern,
bei meiner Herzallerliebsten.

Das Mädchen stand auf und
ließ ihn ein;
Sie heißt ihn auch willkommen
sein.
Willkommen, lieber Knabe
mein,
So lang hast du gestanden!

Sie reicht ihm auch die
schneeweiße Hand.
Von ferne sang die Nachtigall
Das Mädchen fing zu weinen
an.

Ach weine nicht, du Liebste
mein,
Aufs Jahr sollst du mein eigen
sein.
Mein Eigen sollst du werden
gewiß,
Wie's keine sonst auf Erden
ist.
O Lieb auf grüner Erden.

*Qui hi ha a fora, que ha trucat a
la porta
i m'ha despertat tan dolçament?
És l'estimat del teu cor,
lleva't i deixa'm entrar!*

*Per què m'haig d'esperar més
aquí?
Veig com arriba l'aurora rogent,
l'aurora rogent i dos brillants
estels.
Que feliç seria amb l'estimada,
amb l'estimada del meu cor!*

*La noia s'aixecà i el feu entrar,
i li donà la benvinguda:
Benvingut, noi estimat,
has trigat molt!*

*I li donà la mà, blanca com la
neu;
el rossinyol cantà en la
llunyania,
i la noia començà a plorar.*

*Ah, no ploris, estimada,
abans d'un any estaràs amb mi.
Segur que seràs meva,
no n'hi ha d'altra en tota la
verda terra!
Oh, estimada, en tota la verda
terra!*

Ich zieh in Krieg auf grüner
Heid,
Die grüne Heide, die ist so
weit.
Allwo dort die schönen
Trompeten blasen,
Da ist mein Haus, von
grünem Rasen.

*Ara me'n vaig a la guerra, cap
als verds prats,
uns prats verds que estan molt
lluny.
Allà on sonen les belles
trompetes,
allà serà la meva casa, d'herba
verda.*

Der Tambourg'ssell

El Tambor major

Ich armer Tambourg'ssell.
Man führt mich aus dem
G'wölb,
Wär ich ein Tambour blieben,
Dürft ich nicht gefangen
liegen.

*A mi, pobre Tambor major,
em treuen de la masmorra.
Si m'hagués quedat timbaler,
no m'haurien hagut
d'empresonar.*

O Galgen, du hohes Haus,
Du siehst so furchtbar aus,
Ich schau dich nicht mehr an,
Weil i weiß, daß i g'hör dran.

*Oh, cadafal, alta casa,
tens un aspecte terrible!
No et contemplo més,
perquè sé que ja soc teu.*

Wenn Soldaten
vorbeimarschieren,
Bei mir nit einquartiern.
Wenn sie fragen wer i g'wesen
bin:
Tambour von der
Leibkompanie.

*Quan desfilen soldats,
no els allotgen amb mi.
Quan preguntun qui era jo:
Tambor de la companyia reial.*

Gute Nacht, ihr Marmelstein,
Ihr Berg und Hügelein,
Gute Nacht, ihr Offizier,
Korporal und Musketier,

*Bona nit, marbres,
muntanyes i turons,
bona nit, oficials,
caporal i mosqueters.*

Gute Nacht, ihr Offizier,
Korporal und Grenadier,
Ich schrei mit heller Stimm,
Von euch ich Urlaub nimm,
Gute Nacht.

*Bona nit, oficials,
caporal i granaders.
Crido amb veu ben clara:
Us demano llicència!
Bona nit.*

Aus! Aus!

Acabat! Acabat!

„Heute marschieren wir!
Juchhe, juchhe, im grünen
Mai!
Morgen marschieren wir zu
dem hohen Tor hinaus,
Zum hohen Tor hinaus! Aus!“

„Reis’st du denn schon fort?
Je, je! Mein Liebster!
Kommst Niemals wieder
heim?
Je, je! Mein Liebster!“

„Heute marschieren wir,
Juchhe, juchhe, im grünen
Mai!
Ei, du schwarzbraun’s
Mägdelein,
Uns’re Lieb’ ist noch nicht
aus,
Die Lieb’ ist noch nicht aus,
aus!

Trink’ du ein Gläschen Wein
Zur Gesundheit dein und
mein!
Siehst du diesen Strauss am
Hut?
Jetzo heisst’s marschieren gut!
Nimm das Tüchlein aus der
Tasch’,
Deine Thränlein mit
abwasch’!

Heute marschieren wir!
Juchhe, juchhe, im grünen
Mai!
Morgen marschieren wir,
juchhe,
Im grünen Mai!“

*“Avui desfitem,
visca, visca, en el maig verd!
Demà desfilarèm a fora per la
gran porta;
a fora per la gran porta! S’ha
acabat!”*

*“Així que ja te’n vas?
Ai, ai, estimat!
No tornaràs mai més a casa?
Ai, ai, estimat!”*

*“Avui desfitem!
Visca, en el maig verd!
Ep, tu, noieta bruna,
el nostre amor encara no s’ha
acabat,
l’amor no s’ha acabat, acabat!”*

*Beu-te un vaset de vi
a la teva salut i a la meva!
Veus aquest ram al capell?
Vol dir una bona marxa!
Treu-me el mocador de la
butxaca,
i eixuga-t’hi les teves llàgrimes!*

*Avui desfitem!
Visca, visca, en el maig verd!
Demà desfilarèm,
visca, en el maig verd!”*

„Ich will in's Kloster geh'n,
Weil mein Schatz davon geht!
Wo geht's denn hin, mein
Schatz?
Gehst du fort, heut' schon
fort?
Und kommst nimmer wieder?
Ach! Wie wird's traurig sein
Hier in dem Städtchen!
Wie bald vergisst du mein!
Ich! – armes Mädchen!“

*“Me'n vull anar a un convent,
perquè el meu tresor se'n va!
On te'n vas, tresor meu?
Te'n vas lluny, ja marxés avui?
I no tornaràs mai?
Ai, que trist serà tot
aquí al poble!
Que aviat oblidarà
una pobra noia com jo!”*

„Morgen marschieren wir,
Juchhe, juchhe, im grünen
Mai!
Tröst' dich, mein lieber
Schatz,
Im Mai blühen gar viel
Blümelein!
Die Lieb' ist noch nicht aus!“

*“Demà desfilarèm,
visca, visca, en el maig verd!
Consola't, estimat tresor,
pel maig floreixen moltes
floretes!
L'amor encara no s'ha acabat!”*

Richard Strauss (1864-1949)

Heimliche Aufforderung – Invitació secreta

Text de John Henry Mackay (1864-1933)

Auf, hebe die funkelnde
Schale
empor zum Mund,
Und trinke beim
Freudenmahle
dein Herz gesund.

*Amunt, aixeca fins a la boca
la copa refulgent,
i beu amb el cor ben sà
en l'àpat de la joia.*

Und wenn du sie hebst, so
winke
mir heimlich zu,
Dann lächle ich, und dann
trinke
ich still wie du ...

*I quan l'aixequis,
mira'm secretament,
llavors somriuré i beuré
tan callat com tu.*

Und still gleich mir betrachte
um uns das Heer
Der trunknen Schwätzer—
verachte
sie nicht zu sehr.

*I callada al meu costat
contempla la colla
d'embriacs xerraires... no els
menyspreïs massa.*

Nein, hebe die blinkende
Schale,
gefüllt mit Wein,
Und laß beim lärmenden
Mahle
sie glücklich sein.

*No, aixeca la brillant copa,
plena de vi,
i continuem feliços
el sorollós banquet.*

Doch hast du das Mahl
genossen,
den Durst gestillt,
Dann verlasse der lauten
Genossen
festfreudiges Bild,

*Però quan hakis gaudit del
menjar,
i calmada la set,
oblida't llavors alegrement
dels sorollosos companys.*

Und wandle hinaus in den
Garten
zum Rosenstrauch,—
Dort will ich dich dann
erwarten
nach altem Brauch,

*I surt a fora al jardí,
cap als rosers,
allà t'estaré esperant,
com fèiem abans.*

Und will an die Brust dir
sinken
eh' du's gehofft,
Und deine Küsse trinken,
wie ehemals oft,

*I em reclinaré damunt del teu
pit,
abans que no ho esperis,
i beuré els teus besos
com abans,*

Und flechten in deine Haare
der Rose Pracht—
O komm, du wunderbare,
ersehnte Nacht!

*i posaré als teus cabells
l'esplendor de les roses.
Oh, vine, nit meravellosa
i freturada!*

Traum durch die Dämmerung – Somni al capvespre Text d'Otto Julius Bierbaum (1865-1910)

Weite Wiesen im
Dämmergrau;
Die Sonne verglomm, die
Sterne ziehn;
Nun geh' ich hin zu der
schönsten Frau,
Weit über Wiesen im
Dämmergrau,
Tief in den Busch von Jasmin.

*Ample camps al gris capvespre;
el sol es pon, apareixen les
estrelles,
i vaig cap a la bella dama
pels ample camps al gris
capvespre,
entre matolls de gessamí.*

Durch Dämmergrau in der
Liebe Land;
Ich gehe nicht schnell, ich eile
nicht;
Mich zieht ein weiches,
sammtenes Band
Durch Dämmergrau in der
Liebe Land,
In ein blaues, mildes Licht.

*Al gris capvespre cap al país de
l'amor;
no vaig de pressa, no em
precipito;
són de suau bellut els lligams
que m'empenyen
al gris capvespre cap a la dolça
llum blava
del país de l'amor.*

Nachtgang – Passeig nocturn

Text d'Otto Julius Bierbaum

Wir gingen durch die stille,
milde Nacht,
Dein Arm in meinem,
Dein Auge in meinem.

*Caminàvem en la nit callada i
dolça,
el teu braç en el meu,
els teus ulls en els meus.*

Der Mond goß silbernes Licht
Über dein Angesicht,
Wie auf Goldgrund ruhte
dein schönes Haupt.

*La lluna vessava la seva llum
argentada
sobre la teva faç,
el teu bell cap reposava com
damunt d'un camp daurat.*

Und du erschienst mir wie
eine Heilige,
Mild, mild und groß und
[eelenübereich],
Heilig und rein wie die liebe
Sonne.

*I em va semblar que eres com
una santa,
dolça, i gran, i plena d'amor,
santa i pura com el sol estimat.*

Und in die Augen
Schwoll mir ein warmer
Drang,
Wie Tränenahnung.

*I els meus ulls
s'engrandiren amb un càlid
impuls,
com amb un afany de llàgrimes.*

Fester faßt' ich dich
Und küßte --
Küßte dich ganz leise --
Meine Seele weinte.

*Et vaig estrènyer fermament
i et vaig besar
—et vaig besar amb molta
dolçor—,
la meua ànima plorava.*

Zueignung – Dedicatòria

Text de Hermann von Gilm (1812-1864)

Ja, du weißt es, teure Seele,
Daß ich fern von dir mich
quäle,
Liebe macht die Herzen
krank,
Habe Dank.

*Sí, tu saps, ànima estimada,
com m'afligeixo lluny de tu!
L'amor posa malalts els cors,
moltes gràcies!*

Einst hielt ich, der Freiheit
Zecher,
Hoch den Amethysten-
Becher,
Und du segnetest den Trank,
Habe Dank.

*Brindava jo un dia per la
llibertat
amb la copa d'ametistes,
i tu vares beneir la beguda,
moltes gràcies!*

Und beschworst darin die
Bösen,
Bis ich, was ich nie gewesen,
Heilig, heilig an's Herz dir
sank,
Habe Dank.

*I vares conjurar així tots els
mals
fins que jo, que no ho havia fet
mai,
em vaig submergir, santament,
en el teu cor,
moltes gràcies!*

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

Palau Grans Veus

Dilluns, 07.10.24 – 20 h

Sala de Concerts

Liederabend

Irène Theorin, *soprano*

Sarah Connolly, *mezzosoprano*

Julius Drake, *piano*

Lieder de Schubert, Schumann, Brahms i Mahler

Preus: de 30 a 58 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

